

1. Obiekt 912/1

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. MARII MAGDALENY

2. Czas powstania

1903-1905

3. Miejscowość

RABKA-ZDRÓJ

11 Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres

ul. Albana 8

nr hipoteczny no

5. Przynależność administracyjna

województwo nowosądeckie

gmina Rabka-Zdrój

pow. NOWY TARG

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo krakowskie

powiat nowotarski

8. Właściciel i jego adres

Parafia Rzymsko-Katolicka
w Rabce

9. Użytkownik i jego adres

J.W.

10. Rejestr zabytków

Nr 789 data 24.04.1995

autor zdjęć
data wykonania
miejsce przechowywania negatywów

T. Kalarus .maj 1978

1. Obiekt 912/1

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW MARII MAGDALENY

2. Czas powstania

1903-1905

3. Miejscowość

RABKA-ZDRÓJ

11 Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres

ul. Albana 8

nr hipoteczny no

5. Przynależność administracyjna

województwo nowosądeckie

gmina Rabka-Zdrój

pow. NOWY TARG

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo krakowskie

powiat nowotarski

8. Właściciel i jego adres

Parafia Rzymsko-Katolicka
w Rabce

9. Użytkownik i jego adres

J.W.

10. Rejestr zabytków

Nr 789 data 24.04.1995

autor zdjęć
data wykonania
miejsce przechowywania negatywów

T. Kalarus .maj 1989, neg PKZ Kraków, nr.23785/A

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Kościół zbudowany w latach 1903-1905 wg projektu arch. Sławomira Odrzywolskiego staraniem ks. Jakuba Zycha, proboszcza w Rabce Polichromia wnętrza z r. 1929 mal. Giebułtowski z Oświęcimia. 1937r częściowe przekształcenie i uzupełnienie wyposażenia neogotyckiego, staraniem ks. Mateusza Zdebskiego, ówczesnego proboszcza: "rozsunięcie" prospektu organowego dla pokazania rozety, wykonanie stall Polichromia częściowo uzupełniona po zniszczeniach wojennych z r. 1939 przez jej autora.

Neogotycki o jednolitym, neogotyckim wyposażeniu. Polichromia eklektyczno-secesyjna.

13a Detale

- wystrój architektoniczny elewacji,
- ukształtowanie architektoniczne wnętrza,
- detale rzeźbiarskie z kamienia i sztucznego kamienia,
- stolarka bram z okuciami kowalskimi,
- posadzka ceramiczna, dwubarwna, mozajkowa,
- witraże,
- wyposażenie wnętrza neogotyckie, ołtarz główny, cztery ołtarze boczne, prospekt organowy, stalle, chcielnica, ambona, 5 konfesjonatów.
- polichromia eklektyczno-secesyjna mal. Giebułtowski z Oświęcimia 1929, uzupełniona po 1939

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze wyposażenie, instalacje)

Kościół usytuowany po wsch. stronie sterczowego kościoła drewnianego przy drodze prowadzącej ze wsi do uzdrowiska, otoczony "cementarzem". Orientowany. Neogotycki. Murowany z cegły o eksponowanym wątku w elewacjach, z detalami z kamienia i sztucznego kamienia, kryty blachą. Jednonawowy o sześcioprzęsłowym korpusie i dwuprzęsłowym prezbiterium, węższym od korpusu, trójbocznie zamkniętym. Przy drugim i trzecim przęśle, od wschodu, korpusu - krótki transept, otwarty do wnętrza korpusu parami ostrołukowych arkad. Po pn. stronie prezbiterium prostokątna zakrystia z kolistym przedsionkiem od wsch., ukształtowanym jako rodzaj niskiej wieżyczki. Po stronie pd. w narożniku korpusu i prezbiterium, nie wielka kruchta. Korpus poprzedzony od zach. przedsionkiem. W narożu pn.-zach. wysoka, kwadratowa wieża z niższą kolistą wieżyczką schodową od wsch. Pomiędzy korpusem a pd. ramieniem transeptu, od zach. pięcioboczna kruchta poprzedzona portykiem. Wewnątrz czteropolowe sklepienia krzyżowo-żebrowe, spływające w korpusie na filary przyścienne, w prezbiterium, transepcie i przedsionku /ze sklepieniem trójprzęsłowym/ na nadwieszonych słuźkach. W kruchcie pięciobocznej sklepienie pięciopolowe. Arkada tęczowa ostrołukowa. Korpus nakryty wysokim dachem dwuspadowym ze szczytami od wsch i zach.. Szczyty schodkowe, z tynkowanymi blendami, nadwieszane na wspornikach. Ramiona transeptu nakryte oddzielnymi dachami dwuspadowymi o kalenicy niższej, niż dach korpusu, ze szczytami analogicznie ukształtowanymi/. W krzyżu kościoła wieżyczka na sygnaturkę o przekroju kwadratowym, zwieńczona ośmiobocznym hełmem z czterema sterczynami w narożnikach. Dach nad prezbiterium o niższej kalenicy niż nad korpusem, zamknięty trójbocznie nad absydą; w połaciach lukarny. Wieża zwieńczona wysokim hełmem. Na zewnątrz kościół oszkarpowany; szkarpy z gzymsami kapnikowymi, narożne ustawione skośnie. Elewacje z cokołem o okładzinie kamiennej, zwieńczone gzymsem podokapowym. W poszczególnych prześłach okna w ostrołukowych, tynkowanych blendach: w korpusie i transepcie trójdzielne z arkadą wypełnioną trzema kolisymi przeźroczkami, tworzącymi rodzaj maswerku; w prezbiterium dwudzielne z "maswerkami" kolistymi, pojedynczymi. Fasada zwieńczona szczytem schodkowym z tynkowanymi blendami. Dolna strefa fasady poprzedzona kruchtą krytą dachem pulpitowym, z portykiem wybiegającym w trójkątny szczyt ze sterczynami; w szczycie dekoracja ze sztucznego kamienia z krzyżem na tle winnej latorośli; w portyku portal ostrołukowy z tympanonem, w którym płaskorzeźba ze sztucznego kamienia: Chrystus z Apostołami spotyka św. Marię Magdalenę, sygnowana S.W. Ponad kruchtą okrągła rozeta wpisana w ostrołukową, tynkowaną wnękę, z kolistymi otworami. Wieża sześciokondygnacyjowa, dzielona gzymsami między drugą i trzecią, czwartą oraz piątą i szóstą, zwieńczona gzymsem kostkowym; naroża górnej kondygnacji flankowane kamiennymi półkolumnami. Okna w poszczególnych kondygnacjach rozwiązane różnie: w pierwszej prostokątne, w drugiej bliźnię, ostrołukowe w tynkowanej wnęcie, w trzeciej ostrołukowe, w czwartej i piątej we wspólnej dla obu kondygnacji wnęcie ostrołukowej, tynkowanej: wysokie okna bliźnię, w kondygnacji górnej przeźroczce czteroarkadowe, z kolumnienkami, w typie neomańskim, przesłonięte wtórnie przez tarcze zegara. Elewacje rozwiązane jednolicie; kruchta pd. przy narożniku korpusu i transeptu poprzedzona portykiem z parą kolumn toskańskich, wspierających arkadę i trójkątny szczyt ze sterczynami; w szczycie trzy prostokątne okienka. Pozostałe wejścia boczne rozwiązane skromniej. również ze sterczynami

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne cele kultowe	17. Użytkowanie obecne b.z.
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Stan dobry	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie		<p>Bezwzględne zachowanie obiektu z utrzymaniem jego roli jako dominanty urbanistyczno- krajobrazowej zespołu wsi- przez zapewnienie ochrony konserwatorskiej. Zachowanie bryły, wystroju zewnętrznego i wewnętrznego oraz wyposażenia "ruchomego". Konieczność uzgadniania wszelkich prac remontowych oraz konserwacji wyposażenia z władzami konserwatorskimi.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

Architekt, VI, 1905 ; VII, 1906
Z. Beiersdorf, B. Krasnowolski, Rabka, studialne materiały
konserwatorskie, mpis PKZ Kraków 1977
S. Łoza, Architekci i budowniczowie w Polsce, Warszawa 1954

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Projekt architektoniczny, sygn i dat: S. Odrzywolski,
23/4 1903, publ. Architekt VI, 1905, sz, 179-182
Fotografie archiwalne publ. Architekt VI, 1905, tabl. 61
Architekt VII, 1906, tabl. 7

24. Uwagi różne

Ogrodzenie terenu przykościelnego - patrz: osobna karta

25. Wypełnił listopad 1979

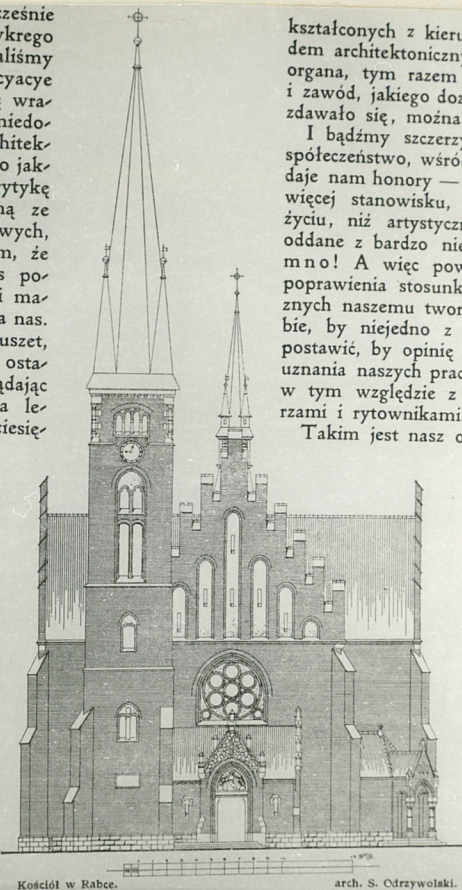
mgr Zbigniew Beiersdorf
mgr Bogusław Krasnowolski

26. Sprawdził

27. Załączniki

R A B K A - Kościół par.p.w. św.Marii Magdaleny - Sytuacja; rzut poziomy, repr.proj.S.Odrzywolskiego, publ.Archi-
tekt VI, 1905; projekty i zdjęcia archiwalne.

cz równocześnie zataić przykrego ich doznaliśmy wie enuncjacye oprzeć się wra- je jakieś niedo- aszych architek- racyach. Bo jak oceniali krytykę podnoszoną ze nie zawodowych, anie faktem, że mają głos po- aszej sztuki ma- mają go dla nas. a ani p. Puszet, wski; ten osta- lności pożądając a Krakowa le- ostatnie dziesię- ują, nie ich uwag pójecznej w mimo mu przy- cy; nie wdzie wi- poszcze- któw, a lny brak yśli w u- asta, nie tem jest, nie je- śmy, co lo i nie spotkały sek Stan. wymo- wyrazem ludzi wy-

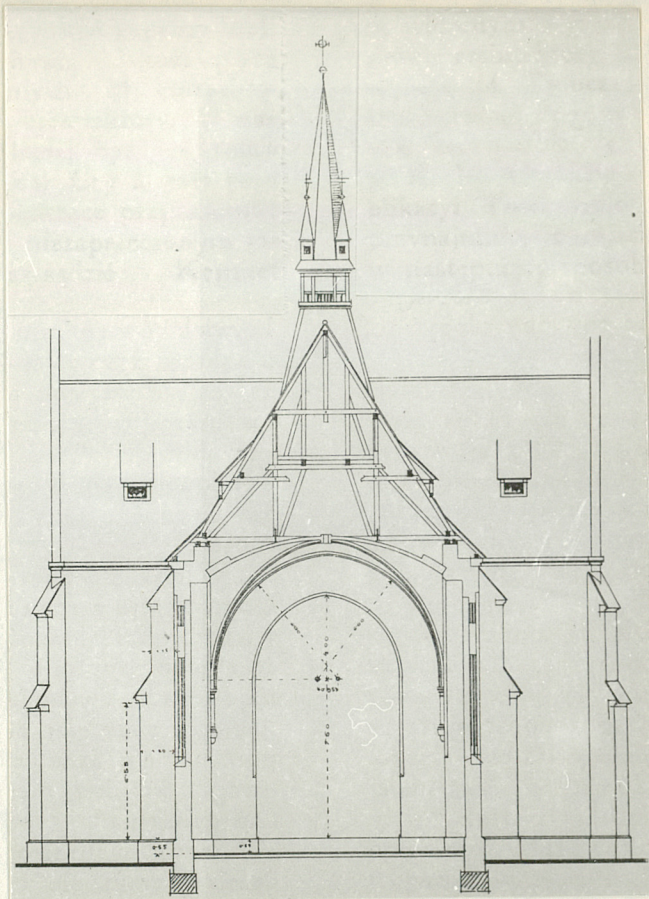
Kościół w Rabce.

arch. S. Odrzywolski.

kształconych z kierunku w jak dem architektonicznym — pos organa, tym razem już bardz i zawód, jakiego doznajemy od zdawało się, można było poło

I bądźmy szczerzy! Każdy społeczeństwo, wśród którego p daje nam honory — to czujemy więcej stanowisku, pracy i n życiu, niż artystycznym zasłu oddane z bardzo nielicznymi v mno! A więc powinniśmy e poprawienia stosunków zewnęt znych naszemu tworzeniu, jakc bie, by niejedno z siebie wyl postawić, by opinię publiczną, uznania naszych prac i w ten s w tym względzie z naszymi r rzami i rytownikami.

Takim jest nasz obrachunek ściu l sztuce wywa w sp czenie padł lecy i wsl sliśmy jeśli skutk spraw sy. An gę pr sztuce tać sz musze w prz ona v

WIDOK PRZEDNI KOŚCIOŁA W RABCE.
ARCH. SŁ. ODRZYWOLSKI. RADCA BUD.
(Uzupełnienie do tabl. nr. rocznika VI.)

4.

Projekty i zdjęcia archiwalne, repr. PKZ Kraków, 1979:
1-2. projekt, sygn. Sławomir Odrzywolski, publ. Architekt VI, 1905: fasada, neg. 25144/A; przekrój przez korpus z widokiem ku wsch., neg. 25145/A; 3. fotografia archiwalna, widok ku pd-zach., publ. Architekt VI, 1905, neg. 25144/A; 4. fotografia archiwalna, widok ogólny od pn-wsch., publ. Architekt VII, 1906, neg. 25145/A.

Załącznik nr 2

RABKA, kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny, zdjęcia dodatkowe, fot. T.Kalarus, PKZ Kraków, wrzesień 1979:
 5. portyk w fasadzie, neg.24563/A; 6. tympanon z płasko-
 rzeźbą św. Marii Magdaleny przed Chrystusem, sygn. S.W.
 w portyku; neg.24563/A; 7. kruchta między pd elewacją kor-
 pusku a transeptem, neg. 24564/A; 8. pd elewacja transeptu,
 neg.24564/A.